Se

1—7 jan.

PÅ MARKNADEN

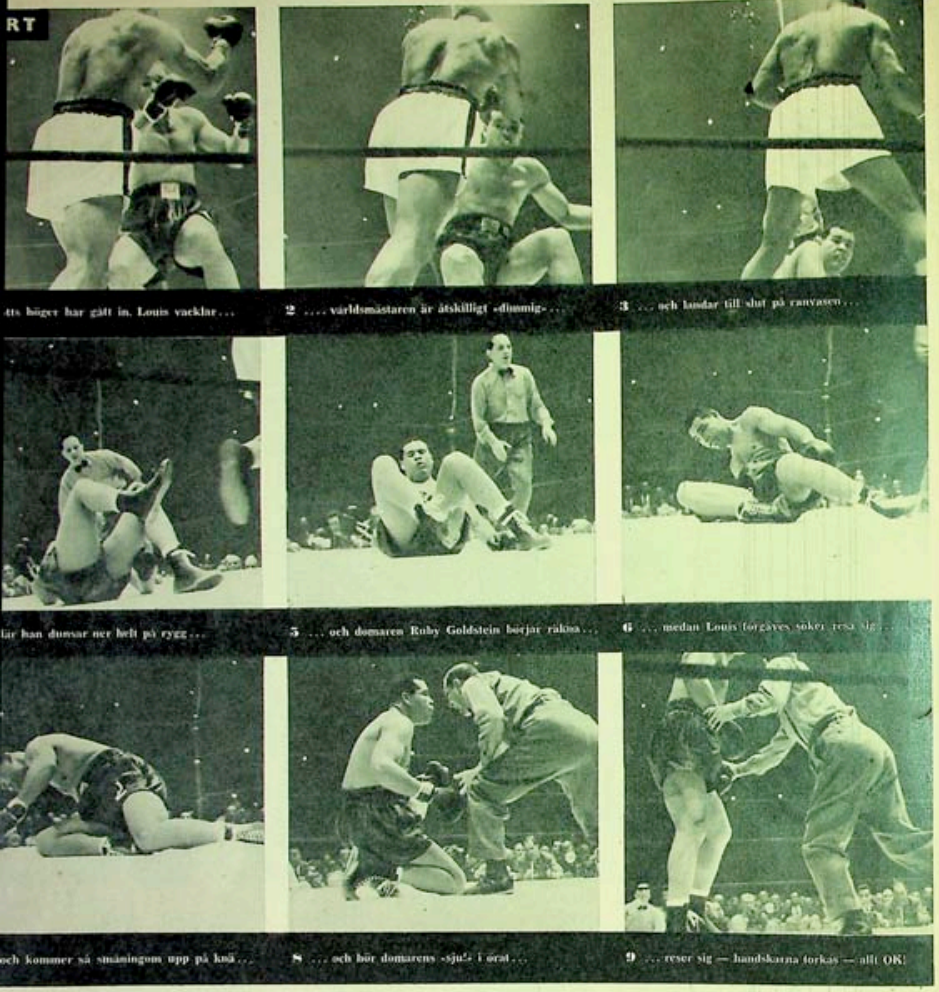
— inte i Värnamo men i Otavolo, bergsindianernas stad i Ecuador — känner sig den här lilla indianflickan rådvill och bortkommen. ROLF BLOMBERG skildrar i ord och bild i detta nummer ett besök i Imbabura, bergsindianernas land.

(SE-foto: Rolf Blomberg)

Nr 1 1948 NYHETSTIDNINGEN I BILD

PRIS 40 ÖRE
I Danmark 80 ö
och Norge 70 ö

jan

När tungviktskronan gungade

Ett... två... tre... fyra...!

Det gick en sekund åt gången mellan domarens distinkta räkneord i den ljusbadande boxningsfyrkanten i Madison Square Garden. På golvet låg självaste världsmästaren i boxning alla kategorier: Joe Louis. Han hade träffats precis och hårt av en höger från Jersey Joe Wolcott.

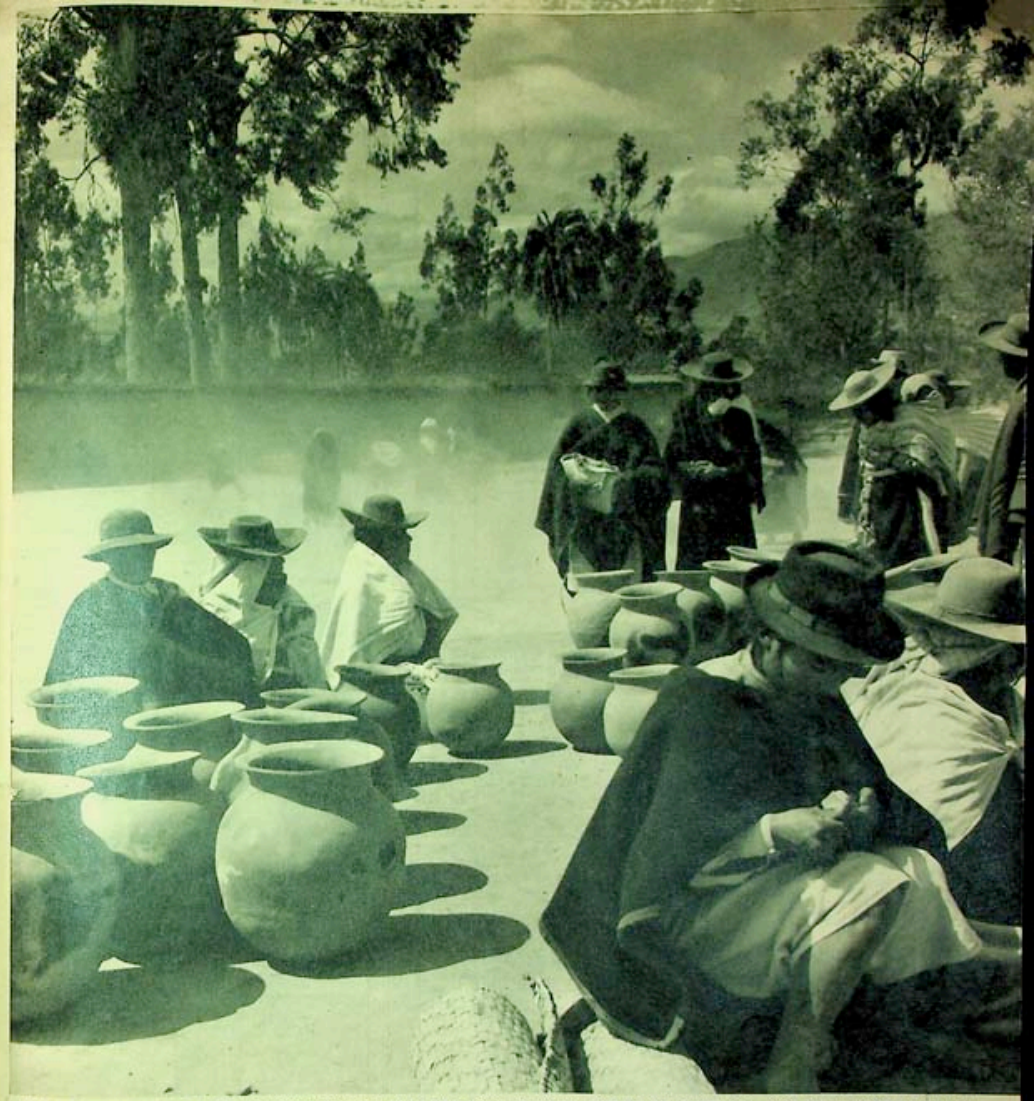
Veteranen bland boxningsringens speakers, Harry Balogh räcker upp Joe Louis' högra hand som tecken på att denne försvarat sin VM-titel. Då hade han varit nedslagen till 2 i första ronden och ändå till sju i fjärde ronden av VM-matchen.

VM-utmanaren som ansetts vara helt utan chans mot sin rasfrände. Till sju varade den sensationellaste knock-down som under det senaste decenniet förekommit inom världens proffsboxning.

Joe Louis kom åter på benen, räddade tvivelaktigt segern med domarrösterna 2—1, men då hade också mästarkronan på hans svartkrulliga hår varit ordentligt i gungning. Världsmästaren hade skakats som aldrig förr under sin boxningskarriär.

SE är i tillfälle publicera en bildserie, som visar det detaljerade händelseförloppet i decenniets sensationellaste boxningsslag.

(SE-foto: Frank Jurkoski.)

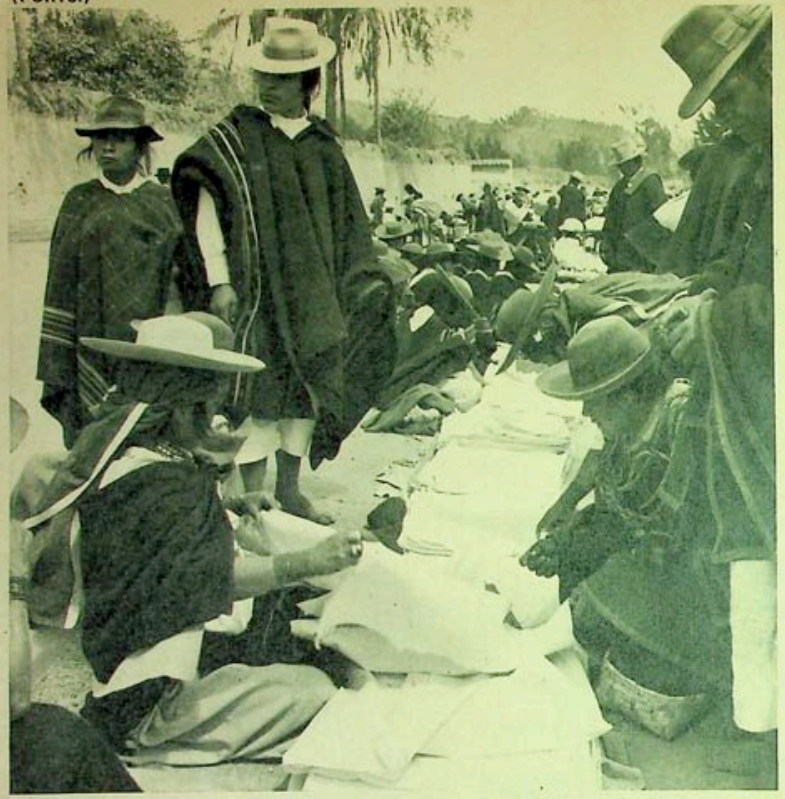
BAKOM KRUKMAKARNA PÅ MARKNADEN I OTAVALO STÅR ETT MOLN AV DAMM. DET ÄR DE »HATTLÖSA» SOM SOPAR RENT PÅ GATAN. POLISEN KRÄVER ATT MARKNADSFÖRSÄLJARNA GÖR RENT EFTER SIG. NÄR ALLT ÄR SNYGGT OCH PRYDLIGT FÅR DE SINA HATTAR!

IMBABURA — bergsindianernas land

SE-reportage: Rolf Blomberg

I en månads tid har jag nu vistats i Imbabura, den kanske vackraste av Ecuadors provinser. Det är ett sällsamt och fascinerande land, med vilda, vulkaniska berg och fruktbara dalgångar, med stora haciendor och en talrik, idog indianbefolkning. De flesta av Imbaburas indianer är fria bönder och hantverkare, de mest välbärgade och i kulturellt avseende de mest högtstående av Ecuadors urinvånare. De är framför allt berömda för sina utmärkta textilarbeten, och vill man se prov på dessa, skall man besöka den stora marknaden i staden Otavalo, där varje lördag tusentals indianer från hela provinsen samlas. I Otavalo hålls också indianernas största fester, och

(FORTS.)

VÄVARNA SITTER I LÅNGA RADER OCH SÄLJER SINA YLLE- OCH BOMULLSTYGER. BILLIGA PRISER OCH FÖRST KLASSIG KVALITET KÄNNETECKNAR DESSA INDIANERS TEXTILIER. MARKNADERNA ÄR VERKLIGA FOLKFESTER.

En indianmamma med sin minste. Kvinnorna har metervis med röda och gyllene pärlor kring hals och handleder. Deras kläder är hemvävda och helare och renare än andra indianers.

När man färdas i bergindianernas land, här man ständigt vassipans och flöjtens toner. Här spelar Jesús Messias Ilumén en smyftade låt av indianernas trista, melankoliska melodier.

en av dessa har jag just besökt och filmat. Det var en fest till indianernas speciella skyddsheligon San Luis' ära, alltså en religiös fest (alla indianer i dessa trakter är katoliker), vilket inte hindrade, att man i denna kunde spåra mer av soldyrkan och gamla riter från invkavldets dagar än kristna ceremonier. I dagarna tre firades San Luis av fantastiskt utstyrda och vanligt helgdagsklädda indianer med processioner och fyrverkeri — det dundrade och knallade i Otavalo som under den värsta revolution — med dans och musik och dryckestag. Så småningom urartade det dock till rena puru-orgier; *puru* är ett otäckt sockerbrännvin, som indianerna tyvärr i alltför hög grad är hemfallna åt missbruk av.

— Och det här är ändå ingenting mot »la fiesta de San Juan», deras största fest i juni, som varar i sju dagar, sade mig en polis i Otavalo. Då ser det ut som ett slagfält här...

Men när det inte är fest eller marknad, är indianerna skötsamma och flitiga. De plöjer, sår och skördar, sköter väl om sina husdjur, kardar ull, spinner och väver och spelar trista låtar på flöjt.

De flesta förstår spanska ganska bra, men sinsemellan talar alla sitt eget språk, *quichua*. Det är nog ett av världens enklaste språk: grammatiken är okomplicerad och logisk och lättfattlig, utan oregelbundna böjningsformer eller undantag.

Det här är en dikt på *quichua* för den som är road av veta, vad detta exotiska språk liknar:

Chasmani euyaylla rini.
Supay aputa manchashpa,
Chasmani, mana jaycapi
Ricuringapag, chinggasha.

Att fotografera och filma dessa indianer var inte alltid så lätt. Många hyser en vidskeplig fruktan för kameraögat, och de tror, när de får se sin bild, att deras själ tagits ifrån dem. Det hände ibland, då jag riktade kameran mot någon indian, att denne gjorde helomvändning och rusade sin väg i full fart. Andra däremot var mera »civiliserade» och t. o. m. fotografihungriga.

Som resultat av mitt Imbabura-besök kommer så småningom en kortfilm. Nära 1,000 meter bergsindianer, snöberg, kolibris och andra Imbabura-ingredienser har just gått till ett laboratorium i Mexico för framkallning.

★

Det är inte bara indianer på marknaden i Otavalo, utan många vita reser dit från huvudstaden Quito.

Framför allt är det textilvarorna som imponerar på främmande marknadsbesökare. Prutningen börjar...

Utströdda över hela provinsen ligger indianernas hyddor med vägar av lera och tak av halm. Det kan vara tämligen kyligt uppe i höglandet, men männen håller kylan ute med ponchos av ylle och kvinnorna med rebozos.

Skyddshelgonet San Luis har tagits ut ur kyrkan och bäres i procession genom staden och fram till plazan.

En häst och en duva i vetemjöl (!) återfanns på den del av marknaden där livsmedel såldes.

TRE SMÅ UNGAR... INDIANERNA HAR GOTT OM HUSDJUR — HUNDAR, KATTER, MARSVIN, HÖNS, GRISAR, GETTER, FÅR, KOR, ÅSNOR — OCH ALLA BEHANDLAR DE VÄL OCH MED STOR OMSORG.

I täten framför San Luis går ett musikkapell bestående av iviigt musicerande flöjtspelare och trumslagare.

Småningom bär det av hemåt bygarna igen — till fots eller på dasryggen.